Dosar nr. 2c-38/2025
Nr. electronic 2-25164672-09-2c-25112025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 aprilie 2026 oraşul Sîngerei
Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei)
Instanța de judecată în componența:
Preşedinte de şedinţă, judecător Diana Balan
Grefier Cristina Munteanu

examinând în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Multival", privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 24 noiembrie 2025, Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată, a depus cerere în instanţa de judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Multival", privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a menționat că, în perioada 19-20 aprilie 2019, în cadrul dosarului penal inițiat împotriva lui Alexandru Lupan și Igor Medvedschi, a fost efectuată percheziție la fabrica de alcool a Societății cu Răspundere Limitată „Multival", fiind ridicată o cantitate de 4 110 dal, echivalent a 41 100 litri de alcool etilic, identificată ca mijloc material de probă în procedura penală aflată în desfășurare. Pentru asigurarea păstrării acestuia în condiții corespunzătoare, alcoolul a fost transmis către Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată în baza actului de predare-primire din 21 aprilie 2019, semnat de către gestionarul depozitului de alcool al reclamantului, reprezentantul organului de urmărire penală și persoanele responsabile de transport.

Pe întreaga durată a procedurii penale și ulterior, reclamantul a asigurat depozitarea alcoolului, unde au fost efectuate examinări tehnice, verificări chimice și alte operațiuni necesare pentru menținerea calității produsului. Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată a asigurat constat integritatea alcoolului, respectând toate normele privind securitatea industrială și depozitarea substanțelor inflamabile, inclusiv prin monitorizarea parametrilor de mediu, menținerea sistemelor de ventilației, verificarea periodică a recipientelor, supravegherea tehnică continuă și documentarea eventualelor modificări de volum sau caracteristici.

Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 28 iulie 2021, s-a dispus încetarea procesului penal și restituirea alcoolului către Societatea cu Răspundere Limitată „Multival". Însă, restituirea nu a putut avea loc în mod imediat, întrucât, în aceiași perioadă, asupra pârâtului a fost intentată procedura de faliment, iar controlul bunurilor acesteia au revenit în competența lichidatorului desemnat, fapt ce a generat imposibilitatea predării bunului respectiv, în lipsa unei dispoziții exprese din partea

lichidatorului. Situație ce a impus continuarea depozitării bunului de către reclamantă.

Susține reclamanta că, din aprilie 2019 până în prezent, Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată a păstrat bunul în aceleași condiții stricte, asigurându-i integritatea fizică și calitativă, suportând toate costurile legate de păstrarea sa. În acest interval, reclamanta nu a beneficiat de nici un fel de compensare sau contribuție financiară din partea pârâtei, deși bunul păstrat îi aparține în mod neechivoc și toate cheltuielile suportate sunt direct legate de menținerea acestuia în stare corespunzătoare.

La 10 aprilie 2024, reclamanta a transmis în adresa lichidatorului o notificare, prin care și-a expus detaliat obligația legală de compensare a cheltuielilor suportate. Însă, răspunsul primit la 15 aprilie 2024, nu a fost însoțit de nici o măsură de executare și nici de o justificare juridică validă pentru refuzul de plată, ceea ce a determinat adresarea în instanța de judecată.

În motivarea cuantumului cheltuielilor suportate, reclamanta relevă că, din aprilie 2019 până în prezent, păstrarea alcoolului a necesitat o prezență permanentă și neîntreruptă a personalului specializat, întrucât depozitul care acesta se află funcționează în regim continuu. Activitatea de pază a constituit o parte esențială a procesului, dat fiind caracterul inflamabil al alcoolului și necesitatea de a preveni accesul neautorizat, incidentele tehnice, furturile sau orice alte evenimente care ar fi putut provoca deteriorarea bunului, or, ar fi putut genera riscuri pentru siguranța instalațiilor. Costurile aferente personalului de pază, inclusiv salariile, contribuțiile și impozitele aferente, reprezintă o componență inevitabilă a cheltuielilor totale suportate.

În paralel cu activitatea de pază, funcționarea întregului sistem tehnic al depozitului a presupus supravegherea unor specialiști în domeniul chimic și tehnic, întrucât păstrarea acestuia implică monitorizarea regulată a calității, verificarea densității și a temperaturii, urmărirea fenomenelor de evaporare şi menținerea parametrilor tehnici ai spațiului de depozitare.

Pe lângă personalul tehnic şi de pază, păstrarea alcoolului a necesitat participarea personalului responsabil de întreținerea şi salubrizarea spațiilor. Depozitul a trebuit să fie menținut într-o stare funcțională şi igienică permanentă, astfel încât să fie evitată acumularea de impurități apariția unor surse de inflamabilitate sau deteriorarea echipamentelor de ventilație, iluminat sau monitorizare.

O altă categorie de cheltuieli o reprezintă costurile de energie electrică. Depozitul în care este stocat alcoolul funcționează cu un număr considerabil de sisteme tehnice alimentate permanent cu energie electrică, precum instalațiile de ventilație, senzorii de monitorizare, sistemele de iluminat industrial, echipamentele de control electronic şi diverse utilaje utilizate pentru menținerea constantă a parametrilor ambientali. Toate aceste echipamente sunt indispensabile atât pentru conservarea produsului, cât și pentru prevenirea riscurilor tehnice, astfel încât consumul de energie electrică nu poate fi considerat opțional sau accesoriu, ci reprezintă un element fundamental al activității de păstrare.

Astfel, cheltuielile nominalizate au fost suportate de către reclamantă, pe întreaga perioadă a păstrării bunului, fără a primi o contribuție sau compensare din partea pârâtei.

Documentele contabile anexate la prezenta cerere atestă în mod fidel valoarea reală şi necesară a acestor cheltuieli, care, însumate, au condus la cuantumul total de 1 679 829,94 lei.

Făcând trimitere la prevederile art. 1539 din Codul civil, a specificat că, relația juridică dintre reclamantă și pârâtă, în urma predării alcoolului de către organele de urmărire penală către Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată, se subsumează în întregime regimului legal al depozitului. Deși raportul dintre părți nu a apărut din voința lor directă, ci a fost impus de circumstanțele procedurale, norma juridică aplicabilă nu distinge după izvorul obligației de păstrare, iar dispozițiile din Codul civil, referitoare la depozit își produc efecte depline, inclusiv cele privind remunerarea depozitarului și compensarea cheltuielilor necesare. Reclamanta nu deține un depozit de alcool conceput pentru activități ocazionare, ori pentru prestări gratuite, ci operează un complex tehnologic specializat, ale cărui funcționare, securizare, întreținere și supraveghere presupun costuri permanente, personal calificat și respectarea unui cadru tehnic sever, impus de legislația privind produsele alcoolice și substanțele inflamabile, Prin urmare, simpla predare a bunului către un profesionist generează obligația de remunerare.

Așadar, remunerarea depozitarului profesionist decurge din prezumția legală stabilită de art. 1539 alin. (1) din Codul civil, conform căreia, în absența unei stipulații contrare, depozitul prestat de un profesionist are caracter oneros, iar remunerația se consideră convenită tacit. Este vorba despre o prezumție legală care nu poate fi răsturnată prin susținerea gratuității depozitului, întrucât aceasta ar contraveni însăși naturii activității profesionale desfășurate de depozitar. Legea stabilește prin urmare nu doar existența obligației de plată, ci şi mecanismul determinării cuantumului acesteia, atunci când acesta nu a fost convenit în mod expres. Articolul 1539 alin. (2) din Codul civil, atribuie valoare juridică retribuției obișnuite atunci când nu există tarife prestabilite, iar în prezenta cauză costurile reale suportate de reclamantă constituie exact această retribuție obișnuită, reflectând cheltuielile tehnice şi operaționale aferente păstrării bunului.

În ceea ce privește obligația de compensare a cheltuielilor, aceasta este consacrată în termeni imperativi de art. 1539 alin. (3) şi art. 1544 din Codul civil, care stabilesc dreptul depozitarului de a recupera cheltuielile necesare păstrării bunului. Este relevant că legea nu distinge în funcţie de motivul predării bunului, de existenţa unui contract sau de voinţa părţilor, este suficient ca depozitarul să fi suportat cheltuieli necesare pentru a se naşte obligația de compensare în sarcina deponentului. Reclamanta a îndeplinit această condiție în mod evident, întrucât păstrarea alcoolului a generat costuri certe, inevitabile şi direct legate de conservarea unui bun care nu îi aparține.

Art. 960 şi 1555 din Codul civil, recunoaște depozitarului dreptul de retenție asupra bunului până la achitarea sumelor datorate. Dreptul de retenție are natura unui drept real de garanție, conferind depozitarului legitim un instrument efectiv de protecție patrimonială. În speţă, posesia continuă asupra alcoolului reprezintă elementul esențial care asigură eficacitatea eventualei hotărâri judecătorești. Pierderea posesiei ar conduce automat la stingerea dreptului de retenţie şi ar lăsa depozitarul fără orice mijloc real de garantare a recuperării datoriei, motiv pentru care menţinerea situaţiei existente până la

soluționarea litigiului este o necesitate strictă şi legitimă.

Întemeindu-și acțiunea în baza art. 10, 11, 19, 1537, 1539, 1555 din Codul civil, art. 52 și 109 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. 38, 166 și 175 din Codul de procedură civilă, solicită încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival" a cheltuielilor suportate pentru păstrarea alcoolului etilic în mărime de 1 679 829, 94 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 16 februarie 2026, reprezentantul Întreprinderii Mixte „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Constantin Brănișteru a înaintat cerere cu privire la majorarea pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei, suplimentar la cerințele inițiale, suma de 172 178,30 lei, cu titlu de cheltuieli de păstrare și prejudiciul suportat, dintre care 73 121,17 lei, cu titlu de cheltuieli de personal și 99 057,30 lei cu titlu de prejudiciu suportat ca urmare a limitării capacității de depozitare.

La 26 martie 2026, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Multival" Vladimir Poleascov a înaintat referință, prin care a indicat că, nu este de acord cu acțiunea, or relația juridică între părți nu poate fi apreciată în speță prin prisma art. 1539 din Codul civil, din motivul lipsei a unui contract dintre părți și a documentelor fiscale emise de reclamant.

Cerințele reclamantului sunt contradictorii din motivul solicitării ca cheltuieli curente suportate de Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată până la intentarea procesului de insolvabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Multival" la 10 decembrie 2021.

La 10 februarie 2022, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Multival" a remis în adresa Întreprinderii Mixte „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată somația de înființare a popririi asupra bunului alcool etilic în cantitate de 42 500 litri. Dreptul de proprietate asupra acestui bun este recunoscut de Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată.

Astfel, Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată urma să restituie bunul somat până la 17 februarie 2022, pentru a evita cheltuieli pentru conservarea și păstrarea acestui bun și a depune în baza art. 141 din Legea insolvabilității o cerere de admitere a creanței pentru cheltuielile suportate de până la intentarea procesului de insolvabilitate.

Mai mult ca atât, faptul reținerii până în prezent a bunului Societății cu Răspundere Limitată „Multival" și solicitarea remunerației/compensației de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival" pentru păstrarea și conservarea bunului dat reprezintă un abuz de drept și un comportament contrar a bunei-credințe, manifestat de un bun profesionist în cadrul raporturilor civile. Astfel, afirmațiile reclamantului precum că predarea bunului poprit nu a fost posibilă din cauza inițierii a procedurii de faliment față de Societății cu Răspundere Limitată „Multival" sunt absolut abuzive şi contradictorii.

De fapt, din motivul neexecutării drepturilor sale (cerere de admitere a creanțelor) şi a obligațiilor sale (neexecutarea somației de înființare a poririi conform art. 126 alin. (5) Legii insolvabilității nr. 149/2012), Întreprinderea Mixtă „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată voluntar, fără acordul lichidatorului Societății cu Răspundere

Limitată „Multival”, în contradicție cu somația de înființare a popririi a acceptat unele, cheltuieli pentru conservarea şi păstrarea bunului poprit, care de fapt nu au fost coordonate şi contractate cu lichidatorul şi contravine prevederilor art. 35 alin. (3), 75 alin, (1) lit. c) și 76 din Legea insolvabilității.

În baza celor expuse, solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Multival”, privind încasarea cheltuielilor de păstrare a alcoolului etilic și cererii privind majorarea cuantumului pretențiilor.

În ședința de judecată reprezentantul Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Constantin Branisteru a pledat pentru admiterea cererii de chemare în judecată, ținând cont de cererea de majorare a cerințelor.

În cadrul ședinței de judecată lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Multival” Vladimir Poleascov a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată.

Audiind opinia participanților la proces, analizând cererea de chemare în judecată şi materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Multival”, privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Articolul 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că, *probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţei importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform rigorilor art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, ***(1)*** *Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.* ***(3)*** *Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

În corespundere cu prevederile art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

Conform art.122 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă*, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.*

Potrivit art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, ***(1)*** *Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.* ***(2)*** *Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.* ***(3)*** *Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea,*

veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă*, la deliberarea hotărârii, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Conform art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.*

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor pentru păstrarea alcoolului etilic:

În litigiile cu caracter civil, principiul general de achitare a cheltuielilor judiciare este acela că „*învinsul achită totul*”, însă lista cheltuielilor care pot fi recuperate nu este nelimitată. Recuperate pot fi doar cheltuielile *necesare şi justificate* pentru judecarea pricinii.

Cheltuielie procesului penal reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru *efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă*, asistența juridică garantată de stat, precum și orice alte *cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal*.

Conform prevederilor art.229 din Codul de procedură penală, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în caz de condamnare sau aplicarea altor soluții de nereabilitare.

Cheltuielile judiciare, potrivit art.228 alin.(1) din Codul de procedură penală, includ cele efectuate în legătură cu înfățișarea în fața organului de urmărire penală, a instanței de judecată, precum și alte cheltuieli necesare.

Cheltuielile pentru descoperirea şi prelucrarea probelor, anume cele privind depozițiile martorilor, înscrisurile, expertizele, solicitările de informații, etc. sunt fixate de către instanță, prin prisma Codului de procedură civilă, validarea costurilor fiind făcută doar în baza documentelor justificative.

În acord cu art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, (1) *Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.*

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.*

Instanța de judecată a constatat că, prin actul de predare-primire din 20 aprilie 2019, ofițerul de urmărire penală Mircea Burcovschi, în cadrul cauzei penale nr. 2019890077, a predat spre păstrare Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, în

persoana lui Ivan Cebanica, alcool etilic ridicat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival”, în cadrul percheziției din 19 aprilie 2019 (f.d.19).

Potrivit art.158 din Codul de procedură penală, alcoolul etilic - 41 100 litri, a fost recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 22.04.2019.

Conform art.159 din Codul de procedură penală, reglementează modul de păstrare a corpurilor delicte, în cazul în care organul de urmăride penală a transmis pentru păstrare către Întreprinderii Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, până la soluționarea definitivă a soartei lor printr-o hotărâre definitivă.

Conform actului de predare primire din 21 aprilie 2019, șeful adjunct al Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, a primit sub păstrare alcoolul etilic în cantitate de 41 100 litri (4 110 decalitri), ridicat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival” (f.d.20).

Deși, transmiterea bunului către reclamantă nu a avut loc în baza unui contract încheiat între părți, ci în executarea dispoziției organului de urmărire penală, această împrejurare nu exclude nașterea *unor raporturi juridice civile privind suportarea cheltuielilor necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă*.

Prin sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 28 iulie 2021, s-a dispus restituirea corpului delict - 41 100 litri de alcool etilic, ridicat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival” la 19 aprilie 2019, conform actului de predare-primire din 20 aprilie 2019, transmis pentru păstrare la Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată către Societatea cu Răspundere Limitată „Multival”, după intrarea sentinței în vigoare (f.d.11-18). Fiind confirmat dreptul de proprietate al pârâtului asupra bunului păstrat de reclamant. Sentința Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 28 iulie 2021, a intrat în vigoare la 20 octombrie 2021, după pronunțarea deciziei Curții de Apel Bălți.

De la rămânerea definitivă a sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 28 iulie 2021, și până în prezent, Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată a dipozitat și păstrat acoolul etilic în condițiile conform normei aplicabile.

Conform art.1375 alin.(1) și (2) din Codul civil, *(1) Prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.*

Prin urmare, la 10 aprilie 2024, Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată a expediat în adresa lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Multival”, notificare prin care a propus valorificarea bunului ce constituie 41 100 litri de alcool etilic, prin intermediul său și îl notifică cu privire la exercitarea dreptului de retenție asupra bunului respectiv, până la compensarea cheltuielilor de păstrare a acestuia, suportate de către Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, în perioada 21 aprilie 2019 - 31 martie 2024, în mărime totală de 1 247 801,61 lei (f.d.24).

Prin notificarea din 15 aprilie 2024, lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Multival”, administratorul autorizat, Vladimir Poleacov, a solicitat Întreprinderii Mixte

„Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, prezentarea actelor necesare pentru exercitarea atribuțiilor (f.d.27).

La 23 august 2024, prin încheierea executorului judecătoresc Grigore Stoian, a fost primit pentru executare documentul executoriu nr. 1-171/2019 din 28 iulie 2021, emis de Judecători Drochia (sediul Rîșcani), privind restituirea Societății cu Răspundere Limitată „Multival” a corpului delict - 41 100 litri alcool etilic, ridicat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival” la 19 aprilie 2019, conform actului de predare-primire din 20 aprilie 2019, transmis pentru păstrare la Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, către Societatea cu Răspundere Limitată „Multival”, după intrarea sentinței în vigoare, și a intentat procedura de executare (f.d.30)

Potrivit procesului-verbal de conciliere în faza executării din 18 septembrie 2024, lichidatorul Vladimir Poleacov solicită executarea prevederilor documentului executoriu întocmai. Reprezentantul Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată a comunicat că, nu va executa prevederile documentului executoriu până la compensarea cheltuielilor de păstrare a corpului delict indicat în documentul executoriu, rezervându-și dreptul de retenție. La fel, și-a exprimat dezacordul cu sentința depusă spre executare, pe motiv că nu reprezintă un document executoriu, iar pe rolul instanței de insolvabilitate se află cererea de validare a popririi depusă de către lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Multival”, în cadrul căreia se soluționează soarta bunului, precum și chestiunea privind cheltuielile de păstrare a acestui bun (f.d.32).

Prin decizia Colegiului civil de contencios administrativa al Curții de apel Nord nr. 2ri-50/25 din 10 iunie 2025, s-a dispus casarea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) nr. 2i-44/2019 din 04 martie 2025, indicându-se expres că, litigiul dintre Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea cu Răspundere Limitată „Multival”, urmează a fi soluționat în ordinea procedurii contencioase (f.d.62-87).

Instanța atestă că, alcoolul etilic reprezintă un produs supus unui regim special de depozitare, care necesită condiții tehnice adecvate de păstrare, supraveghere permanentă, spații autorizate, personal calificat și consum de resurse materiale și energetice. Prin urmare, simpla menținere a bunului în stare corespunzătoare de conservare presupune efectuarea unor cheltuieli continue și inevitabile.

În perioada de păstrare 21 aprilie 2019 - 31 ianuarie 2026, reclamanta a suportat cheltuieli legate de conservarea a 41 100 litri alcool etilic, în mărime totală de 1 752 942, 10 lei. Cheltuielile fiind compuse din salariul cu impozite pentru serviciul de pază, salariul cu impozite a angajaților depozitului (chimist, șef de depozit, adjunctul șefului de depozit), salariul cu impozite a angajaților responsabili de întreținere și salubrizare, precum și energia electrică achitată (f.d.134).

Conform art. 1539 din Codul civil, ***(1)*** *Depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul este un profesionist, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit.* ***(2)*** *Dacă asupra mărimii remuneraţiei datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenţei unui tarif stabilit, retribuţia tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuţia obişnuită.* ***(3)*** *Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.*

Norma legală menționată instituie o obligație distinctă de obligația de plată a remunerației și nu condiționează recuperarea cheltuielilor de existența unui contract scris între părți.

Instanța apreciază că, deși transmiterea alcoolului etilic în volum de 41 100 litri către reclamantă a avut loc în urma executării dispoziției organului de urmărire penală, privind transmiterea spre păstrare a corpului delict, efectele juridice ale păstrării bunului s-au produs exclusiv în beneficiul proprietarului acestuia, adică Societății cu Răspundere Limitată „Multival". Or, reclamanta nu a dobândit niciun beneficiu patrimonial din păstrarea alcoolului, în timp ce pârâta a beneficiat de conservarea propriului bun pe întreaga perioadă în care acesta nu s-a aflat în posesia sa.

După intentarea procedurii de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Multival", bunul a continuat să facă parte din masa debitoare, iar cheltuielile aferente conservării sale au fost suportate exclusiv de reclamantă.

În acest sens, instanța reține că, potrivit art. 109 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, *cheltuielile de păstrare a bunurilor din masa debitoare se includ în cheltuielile masei şi se suportă de către debitor*.

Obligația de compensare a cheltuielilor de păstrare nu poate fi transferată asupra reclamantei, care a acționat exclusiv în vederea conservării bunului aparținând pârâtei.

Instanța apreciază că, interpretarea contrară ar conduce la o situație inechitabilă, în care proprietarul bunului ar beneficia de conservarea acestuia pe o perioadă îndelungată, fără a suporta niciun cost, iar întreaga sarcină financiară ar fi transferată asupra unei persoane care a executat obligațiile de custodie impuse de organul de urmărire penală.

Din înscrisurile anexate la dosar rezultă că, reclamanta a prezentat calculele cheltuielilor suportate, care confirmă caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor pretinse, iar pârâta nu a prezentat probe concludente care să demonstreze caracterul nejustificat sau exagerat al sumelor solicitate.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că pretențiile reclamantei privind recuperarea cheltuielilor pentru păstrarea alcoolului etilic sunt întemeiate și urmează a fi admise, cu încasarea de la Societate cu Răspundere Limitată „Multival" în beneficiul Întreprinderii Mixte „Zernoff" Societate cu Răspundere Limitată a sumei de 1 752 942,10 lei, în calitate de cheltuieli necesare pentru păstrarea și conservarea cantității de 41 100 litri alcool etilic.

Instanța apreciază ca fiind întemeiată conduita reclamantei privind exercitarea dreptului de retenție asupra celor 41 100 litri alcool etilic, aflat în custodia sa.

În temeiul art. 960 alin. (1) din Codul civil, prevede că, *cel care este dator să remită sau să restituie un bun poate să-l reţină atîta timp cît creditorul nu-l despăgubeşte pentru cheltuielile necesare şi utile pe care le-a făcut pentru acel bun şi pentru prejudiciile pe care bunul le-a cauzat.*

Conform art. 155 din Codul civil, *depozitarul are dreptul să reţină bunul depozitat peste termenul prevăzut în contract pînă la momentul retribuirii sale şi compensarea cheltuielilor de păstrare.*

Din materialele cauzei rezultă că, după rămânerea definitivă a sentinței Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 28 iulie 2021, prin care s-a dispus restituirea alcoolului etilic

către Societatea cu Răspundere Limitată „Multival”, reclamanta a notificat lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Multival” despre existența cheltuielilor suportate pentru păstrarea bunului și despre intenția de a exercita dreptul de retenție până la compensarea acestora. Astfel, reclamanta nu a urmărit însușirea bunului și nici împiedicarea nejustificată a restituirii acestuia, ci a recurs la un mijloc legal de garantare a executării obligației de compensare a cheltuielilor aferente conservării bunului. Or, instituția retenției are drept scop protejarea intereselor creditorului care deține în mod legitim bunul altuia și care a suportat cheltuieli ori a efectuat prestații în legătură cu acel bun. Prin exercitarea dreptului de retenție, creditorului i se recunoaște posibilitatea de a refuza predarea bunului până la satisfacerea creanței sale, asigurându-se astfel echilibrul dintre interesele proprietarului și cele ale persoanei care a suportat costurile necesare conservării bunului.

Cu referire la pretenția reclamantei privind încasarea prejudiciu cauzat prin limitarea capacității de depozitare:

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1), (2) și (5) din Codul civil*, **(1)** În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. **(2)** Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). **(5)** Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.*

Potrivit regulilor generale în materia răspunderii civile, repararea prejudiciului este condiționată de dovedirea cumulativă a existenței prejudiciului, a caracterului cert al acestuia, a faptei generatoare de prejudiciu, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și a întinderii prejudiciului pretins.

Instanța reține însă că, cerința respectivă nu reprezintă cheltuieli efectiv suportate pentru conservarea bunului, asemenea costurilor de pază, întreținere, salarizare a personalului sau consumului de energie electrică, ci vizează un beneficiu economic pretins nerealizat de reclamantă ca urmare a ocupării spațiului de depozitare.

Or, pentru a putea fi reparat, un asemenea prejudiciu trebuie să fie unul cert, real și dovedit prin probe concludente, nefiind suficientă invocarea ipotetică a unei diminuări a capacității de exploatare a spațiilor de depozitare.

Reclamanta nu a prezentat probe suficiente din care să rezulte că, în perioada vizată, a avut solicitări concrete de depozitare sau alte oportunități comerciale reale pe care nu le-a putut valorifica exclusiv din cauza ocupării spațiului de către alcoolul etilic în volum de 41 100 litri, aflat în custodie. De asemenea, nu au fost prezentate contracte neexecutate, oferte comerciale refuzate, comenzi pierdute sau alte înscrisuri care să demonstreze existența unui venit cert de care reclamanta ar fi fost lipsită.

Instanța reține că, simpla ocupare a unei părți din capacitatea de depozitare nu conduce, prin ea însăși, la concluzia existenței unui prejudiciu patrimonial reparabil, în

lipsa demonstrării faptului că această împrejurare a determinat în mod direct și inevitabil pierderea unor venituri concrete și previzibile.

Prin urmare, în lipsa unor probe suficiente privind caracterul cert al prejudiciului pretins și existența unei legături cauzale directe între păstrarea alcoolului etilic și pierderea economică invocată, instanța concluzionează că, cerința de încasare a sumei de 99 057,30 lei cu titlu de prejudiciu rezultat din limitarea capacității de depozitare este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Cu referire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată:

Reieșind din prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Având în vedere faptul că, reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată a achitat suma de 49 146,58 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 366 din 21 noiembrie 2025 (f.d.2) și suma de 3443,57 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 654 din 16 februarie 2026 (f.d.135), în calitate de taxă de stat, iar acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea sumei de 1 752 942,10 lei, instanța va încasa de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival” în beneficiul Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 50 608,82 lei

Totodată, la depunerea cererii de chemare în judecată reclamanta a achitat și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin confirmarea de achitare a notei de plată seria/nr. A00641581592199 (f.d.3), deci, instanța va încasa de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival” în beneficiul Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, cheltuielile de judecată sub forma taxei de timbru în mărime de 200 lei.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Multival”, privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Multival”, IDNO: 1003602032557, în beneficiul Întreprinderii Mixte „Zernoff” Societate cu Răspundere Limitată, IDNO: 1003600014223, cheltuieli pentru păstrarea alcoolului etilic în mărime de 1 752 942,10 (un milion șapte sute cincizeci și două mii nouă sute patruzeci și două, 10 bani) lei, cheltuieli de judecată suportate pentru taxa de stat achitată la depunerea

cererii de chemare în judecată în mărime de 50 608,82 (cincizeci mii șase sute opt, 82 bani) lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Diana Balan**